

متن پرسش

در رابطه با پرسش ۴۲۲۵۶، من نگاه به نامحرم نمی‌کنم. هرچی که هست توی ذهن خودمه. ذهنم این‌ها رو بدون اینکه در واقعیت تجربه‌ای داشته باشه می‌سازه. ادب عقل و خیال رو هم قبلا خوندم. و به این نتیجه رسیدم که بیچاره شدم. چه شعر زیبایی گفتید. برای لحظاتی مثل الان که عqlم کار می‌کنه تامل برانگیزه. برای اون لحظه که عqlم از کار افتاده چطور جلوی خودم رو بگیرم؟ اصلا چی کار کنم که عqlم از کار نیفته؟ اینو بگم که نگاه کردنم خیلی کمه و کلا با عواملی که خیال رو تحریک می‌کنه خیلی کم سر و کار دارم. شاید بیشتر از یک سال باشه که فیلم ندیدم. کارم سنگینه و گاهی تا ۱۱ شب می‌رسم خونه و فقط یه غذایی می‌خورم و می‌خوابم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان‌طور که در کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» ملاحظه کردید هر اندازه ذهن خود را با معارف قرآنی و مباحث معرفت نفسی و روایات مشغول کنیم، حضور آن خطورات، کم می‌شود. البته نباید به خود سخت‌گیری کرد ان شاءالله به مرور مشکل حل می‌گردد. موفق باشید